

26 JANUARI 1945

Kraamvisite in de hel van Echt

Een overwonnen soldaat · HOLLANDSE HOOGTE

De pasgeboren Theo zal het nog niet doorhebben, maar hij is een bevrijdingskind: ter wereld gekomen in de nacht dat zijn stukje van Nederland werd bevrijd.

Theo werd gisteren geboren in de kelder onder een huis in het Limburgse Putbroek, waar zijn moeder haar toevlucht had gezocht. De afgelopen dagen is er in de omgeving **bijzonder zwaar gevochten** tussen de oprukkende Britten en geharde Duitse militairen die weigerden te capituleren.

De Duitsers hebben zich de afgelopen tijd ingegraven in de omgeving. Strijdleuzen die op de muren van huizen zijn gekalkt maken duidelijk wat er voor hen op het spel staat: "Denk aan de Heimat, denk aan Aken", of "De Führer beveelt, wij volgen".

“ Sankt Joost, dass war eine Hölle. “

Duitse militair

De buurschappen Het Hingen en Sint Joost werden een slagveld, waar om elk huis moest worden gevochten, vaak in man-tot-mangevechten. De weerstandsnesten van de Wehrmacht werden fel verdedigd met panzerfausten, sluipschutters, antitankgeschut en artilleriebeschietingen uit Duitsland.

De burgers in de dorpen stonden dag en nacht doodsangsten uit, ook omdat de Wehrmachtmilitairen zich tussen hen schuilhielden. Geregeld dreigden Britse manschappen handgranaten in kelders te gooien of vlammenwerpers in te zetten als zij zich niet overgaven.

In Sint Joost durfden Duitse militairen pas uit de kelder te komen toen een Nederlandse burger een veilige aftocht had bedongen bij de Britten. Daarna kwamen ze een voor een met de handen omhoog en lieten zich ontwapenen. "*Sankt Joost, dass war eine Hölle*", concludeerde een overwonnen militair.

Duitsers geven zich over bij Echt · HOLLANDSE HOOGTE

In Putbroek zag tiener Jan Meuwissen, oom van de pasgeboren Theo, gisterochtend "drie logge monsters" uit het nabijgelegen moeras komen. De tanks waarmee de Britse bevrijders het gehucht innemen.

Als de bevrijding een feit is, ontdekken de vluchtelingen hoe groot de schade in het gebied is: huizen zijn in brand gestoken of kapot geschoten, verwoeste tanks blokkeren de wegen, niemand heeft tijd gehad om de lichamen van omgekomen militairen te bergen. Ook verschillende dorpsgenoten zijn omgekomen, onder wie een baby met de moeder.

Theo heeft er in zijn schuilkelder geen weet van, en evenmin van de consternatie die hij veroorzaakt bij de Britten. "Ze zijn erg in hun schik", zegt Jan over het onverwachte kraambezoek dat een voor een de keldertrap afkomt. "In een mum van tijd ligt het kraambed vol met zeep, chocolade en sigaretten."

"Dit was ook voor hen het symbool van het begin van een nieuwe wereld."

Bron ooggetuigen:
<http://www.pejierlandj.nl/>